

ენა და ენათმეცნიერება

პოლიტიკური დისკურსის ანალიზი პრაგმატიკული მარკერებისა და
პასიური გვარის ფუნქციონის კონტექსტში
(საინაგურაციო გამოსვლების მაგალითზე)

ნინო ჩუბინიძე

nino.chubinide@atsu.edu.ge

აკაკი წერეთლის სახელობის უნივერსიტეტი

ქუთაისი, საქართველო

DOI:<https://doi.org/10.52340/atsu.2025.2.26.07>

დისკურსი წარმოადგენს კომუნიკაციის ფორმას, ხოლო მისი ანალიზი მოიცავს არა მხოლოდ ენის სტრუქტურულ ასპექტებს, არამედ პრაგმატიკული მარკერების გავლენას სოციალურ და კულტურულ კონტექსტზე. იგი გვეხმარება გავანალიზოთ სტრატეგიები, რომლებიც ემსახურება ძალაუფლების სტრუქტურების განმტკიცებასა და იდეოლოგიების ფორმირებას. ნაშრომი ეხება ენობრივი მარკერების გამოყენების დისკურსულ ანალიზს და მათი მნიშვნელობების ინტერპრეტაციას. პრაგმატიკული მარკერები (დეიქტიკური, ლოგიკური, წინააღმდეგობრივი, ილოკუციური და ა.შ) ხშირად გადაშფევეტ როლს თამაშობენ აუდიტორიაზე ზემოქმედების მოხდენის კუთხით. გარდა ამისა, განსაკუთრებული ყურადღება ეთმობა „აქტიური“ და „პასიური“ გვარის სტრატეგიულ გამოყენებას პოლიტიკური განაცხადებების შინაარსში (დონალდ ტრამპისა და ჯო ბაიდენის საინაგურაციო გამოსვლების საფუძველზე).

საკვანძო სიტყვები: დისკურსი, პოლიტიკური დისკურსი, დისკურსის (პრაგმატიკული) მარკერები

პოლიტიკური ენის გამოყენება სცდება კომუნიკაციური პროცესის ფარგლებს და გავლენას ახდენს ინდივიდის იდენტობისა და სოციალური როლების კონსტრუირებაზე. ენა, როგორც მედიატორი პირდაპირ უკავშირდება ძალაუფლების განაწილებას, საზოგადოებრივ აზრსა და იდეოლოგიების გავრცელებას. პოლიტიკური ენა, როგორც დისკურსის მნიშვნელოვანი კომპონენტი, ხშირად მოიცავს გაურკვევლობასა და ორაზროვნებას. ცხადია, როცა პოლიტიკოსები შემოიფარგლებიან ზოგადი განცხადებებით, ისინი ხშირად ქმნიან შენიღბული დისკურსის სამყაროს, სადაც რეალური პასუხისმგებლობა ბუნდოვანია. ეს კონცეფცია იწვევს სემანტიკურ პოლარიზაციას, სადაც გარკვეული პოლიტიკური პოზიციები მიმართულია საწინააღმდეგო იდეოლოგიების დისკრედიტაციისკენ, რათა თავიდან აიცილონ პასუხისმგებლობა და ხელი შეუწყონ თა-

ნ. ჩუბინიძე

ვიანთი იდეოლოგიური პოზიციების დამკვიდრებას.

ნაშრომი ეხება ენობრივი მარკერების გამოყენების დისკურსულ ანალიზს და მათი მნიშვნელობების ინტერპრეტაციას. გარდა ამისა, განსაკუთრებული ყურადღება ეთმობა „აქტიური“ და „პასიური“ გვარის სტრატეგიულ გამოყენებას პოლიტიკური განაცხადების შინაარსში.

ენობრივი მიკერძოება პოლიტიკურ დისკურსში ფართოდ გამოიყენება, რომ მოხდეს საზოგადოების მობილიზება. იმპლიციტური ენა, კერძოდ, პასიური კონსტრუქცია, როგორც პასუხისმგებლობის დაბალანსების საშუალება, ზოგადად, ბუნდოვანს ხდის გზავნილს, რაც განსაკუთრებით პრიორიტეტულია პოლიტიკური მანიპულაციის დროს.

მთლიანობაში, პოლიტიკური ენის ამ მარკერების გამოყენება არის ხელოვნება, რომელიც ადრესატზე მანიპულირებას, საზოგადოებრივი აზრის ფორმირებასა და პოლიტიკური მიზნების მიღწევას ისახავს მიზნად.

კვლევის მეთოდოლოგია ეფუძნება სოციო-პრაგმატიკულ და ანთროპოცენტრულ-კომუნიკაციურ მეთოდოლოგიას, რომელიც აანალიზებს მომხსენებლის კომუნიკაციურ განზრახვასა და სტრატეგიას და მათ კავშირს სოციალურ და კულტურულ ნორმებთან, აგრეთვე, იმ ფუნქციური მექანიზმების კვლევას, რომელთა მეშვეობითაც პრაგმატიკული მარკერები სხვაგვარად ინტერპირდებიან დისკურსული კონტექსტის შესაბამისად. კვლევა ეფუძნება როგორც კრიტიკულ ანალიზს პოლიტიკურ დისკურსთან დაკავშირებით, ასევე, თვისებრივი დისკურსის ანალიზს, იმის გამოსაკვლევად, თუ როგორ იყენებენ პოლიტიკური ფიგურები პრაგმატიკულ მარკერებს და პასიურ კონსტრუქციებს, როგორც მანიპულირების ინსტრუმენტებს საჯარო გამოსვლებში. კვლევის მონაცემების შეგროვებისას ძირითადად დავეყრდენით ამერიკელი პრეზიდენტების - დონალდ ტრამპისა და ჯო ბაიდენის საინაგურაციო გამოსვლებს.

ლიტერატურის მიმოხილვა. ზეპირი კომუნიკაციის დროს ადამიანები ქმნიან არა მხოლოდ გრამატიკულად კონსტრუირებულ წინადადებებს, არამედ განახორციელებენ გარკვეულ ქმედებებს და აყალიბებენ თავიანთ იდენტობას. ენა, არა მხოლოდ ინფორმაციის გაცვლისა და ქმედებების განხორციელების ინსტრუმენტია, არამედ ის ასევე საშუალებას აძლევს ინდივიდებს განასახიერონ კონკრეტული როლები. უბრალო სიტყვებს ამა თუ იმ დისკურსში შესაძლოა ეკისრებოდეს უფრო უჩვეულო და განსხვავებულ ინტერპრეტაცია. მაგალითად, შეუძლებელია სრულიად გაი-

გო, თუ რისი მცდელობა აქვს ადრესანტს და რა ილოკუციური ძალით ახდენს ჩვენზე ზეგავლენას, როცა უცნობია ვის რანგში ცდილობს იგი თავის წარდგენას (Gee 2014, 23).

ენის გამოყენება პირდაპირ კავშირშია იდენტობასთან, ამა თუ იმ როლებთან, რომლებსაც სოციუმის შიგნით ვირგებთ სხვადასხვა დროსა და სიტუაციაში. ენა არ არის მხოლოდ საგნობრივი მედიატორი, არამედ ის ხშირად გამოიყენება როგორც იარაღი, რათა საზოგადოებაში კონკრეტული იდეოლოგიებისა და შეხედულებების გავრცელება მოხდეს. დისკურსი არის ვერბალური კომუნიკაციის ფორმა, რომელიც სოციალური ყოფის ამსახველ მთელი რიგი ურთიერთობების ციკლს წარმოადგენს და ეფუძნება ღირებულებებისა და ნორმების კრიტიკულ გამოკვლევას (Habermas 1989, 571–606).

დორის გრაბერის მტკიცებით, პოლიტიკური დისკურსი დიპლომატიური ინსტრუმენტია (Graber 1993, 305-332). ნიკოლა ვუდსი აღნიშნავს, რომ პოლიტიკურ დისკურსში სიტყვათა სელექცია ერთგვარი ტაქტიკაა, სტრატეგიაა (Woods 2006, 231) ხოლო ელენა შეიგალის მოსაზრებით ეს არის „კომუნიკაცია, რომლის მთავარი განზრახვა ძალაუფლებისთვის ბრძოლაა“ (Sheigal 2000, 440).

პოლიტიკურ დისკურსში სემანტიკური და იდეოლოგიური პოლარიზაცია კარგად არის გამოხატული, რაც იწვევს პოზიტიურ და ნეგატიურ შეფასებებს პოლიტიკურ და იდეოლოგიურ კონკურენტებს შორის.

ცნობილია ჯ. ორუელის უარყოფითი დამოკიდებულება ზოგადად პოლიტიკის ენის მიმართ. ჩვენს ცივილიზაციას ის ახასიათებს, როგორც დაბალი მორალური სტანდარტების შესაბამისად, ამიტომ ენის დაკნინებას ორუელი უკავშირებს პოლიტიკურ და ეკონომიკურ მიზეზებს. დისკურსი მახინჯდება და უფრო ბუნდოვანი ხდება და ეს სტილი თანამედროვე პოლიტიკური მწერლობის ყველაზე გამორჩეულ მახასიათებელად იქცა (Orwell 1946, 143-157). ჯორჯ ორუელი ეწინააღმდეგება გაცვეთილი მეტაფორებისა და უსარგებლო ფრაზების გამოყენებას, აქტიური გვარის პასიური გვარით შენაცვლებას, იმ სიტუაციაში, როცა აქტიური კონსტრუქცია არის უპირატესი.

დისკურსის ანალიზი, რომელიც მხოლოდ ლექსიკური და სინტაქტიკის ან სემანტიკურ ჩარჩოებში მოიაზრება, არ არის სრულყოფილი, რადგან დისკურსი დინამიკურია და მისი ქვეტექსტი და პრესუპოზიციები ხშირად ექსტრალინგვისტურ ფაქტორებს ეყრდნობა. პრაგმატიკული მარ-

ნ. ჩუბინიძე

კერები ასახავენ შეტყობინების ილოკუციურ ძალას და გადმოსცემენ კონტექსტსზე დაფუძნებულ ინფორმაციას. მათი დახმარებით დისკურსის სრულყოფილი ანალიზი შესაძლებელი ხდება მხოლოდ პრაგმატიკული მიდგომით, რომელიც ენობრივ კონტექსტთან ერთად სოციალურ და კულტურულ ფაქტორებსაც ითვალისწინებს.

აღნიშნული კვლევა ეხება გამოყენებულ პრაგმატიკულ სტრატეგიებს, რომლებიც საპრეზიდენტო დებატებში გამოიყენება ძლიერი პოლიტიკური იმიჯის შესაქმნელად. გარდა ამისა, ყურადღებას გავამახვილებთ თუ რა დოზით ხდება აქტიური და პასიური გვარის გამოყენება პოლიტიკურ დისკურსში.

დისკუსია. საპრეზიდენტო კანდიდატების მიერ პრაგმატიკული სტრატეგიების გამოყენება დებატების დროს არსებით გავლენას ახდენს საზოგადოების აღქმასა და შეფასებებზე. მაგალითად, განცხადებებში იმპლიკაციების ან ირიბი მინიშნებების გამოყენება წარმოადგენს სოციოლინგვისტურ სტრატეგიას, რომელიც ადრესანტის დისკურსს ინტელექტუალურ სიღრმესა და სტრატეგიულ ხასიათს სძენს, რის შედეგადაც კანდიდატი აღიქმება როგორც ბრძენი, წინდახედული და გავლენიანი პოლიტიკური ფიგურა, ხოლო თავდაჯერებულმა სამეტყველო აქტებმა შეიძლება გააძლიეროს ლიდერობის ან თავდაჯერებულობის აღქმა (Nguyen & Sawalmeh 2020, 68-77). ეფექტურმა პოლიტიკურმა ენამ შეიძლება გაზარდოს ამომრჩეველთა ნდობა კანდიდატების მიმართ, ხოლო შეუსაბამო ან შეურაცხმყოფელმა დისკურსმა შეიძლება, პირიქით, ზიანი მიაყენოს მათ იმიჯს (Chiu et al. 2021, 451-473).

ლექსიკურ სტილთან შედარებით უფრო დახვეწილია სინტაქსური სტილით მანიპულირება, როგორცაა, ნაცვალსახელების გამოყენება, სიტყვათა წყობის ვარიაციები, რიგები, ხერხები, კონკრეტული სინტაქსური კატეგორიების, აქტიური და პასიური კონსტრუქციების გამოყენება.

პარადიგმათა მონაცვლეობის ჭრილში დეიქტიკურ ნაცვალსახელებს ახასიათებთ მიკერძოებული გამოყენება. პოლიტიკურ განაცხადში მრავლობითი პირის ნაცვალსახელს - „ჩვენ“ (we) აქვს ფარული მნიშვნელობა პოლიტიკურ პოზიციაზე, ალიანსებზე, სოლიდარობაზე. პარადიგმატური წყვილი სწორედ რომ პოლიტიკური პოლარიზაციის აღმნიშვნელია: US vs. THEM (Maitland & Wilson 1987, 495-512; Zupnik 1994, 339-383). მაგალითისთვის მოვიყვანოთ:

“We, the citizens of America...”, “Together we...”, “We are one nation...” (დონალდ ტრამპის საინაუგურაციო მიმართვა, 2017). იუმინი აღნიშნავს, რომ პერსონალური მარკერის- „ჩვენ“ (we) გამოყენების მიზანი არის მოსაუბრესა და აუდიტორიას შორის მანძილის შემცირება, მიუხედავად ასაკისა, სოციალური სტატუსისა და სხვადასხვა პროფესიისა (Yumin 2007, 22). ის ასევე შეიძლება გულისხმობდეს, რომ როგორც ადრესანტი, ასევე ადრესატები ერთიანდებიან ერთ სივრცეში, რაც აუდიტორიას უფრო აახლოებს მოსაუბრესთან და მის შეხედულებებთან.

ტრამპის საინაუგურაციო სიტყვიდან (დონალდ ტრამპის საინაუგურაციო მიმართვა, 2017) დაფიქსირდა 47 შემთხვევა “we” ნაცვალსახელის გამოყენებისა, ხოლო “them” დაფიქსირდა 11-ჯერ.

ეს ნაცვალსახელები ტიპიური დეიქტიკებია პოლიტიკური კონტექსტებისთვის და მათი კატეგორიებისთვის. ასეთი ნაცვალსახელიანი თვითმინიშნებები რა თქმა უნდა, შეიძლება განსხვავდებოდეს, იმისდა მიხედვით, თუ რომელი ჯგუფია ყველაზე აქტუალური თითოეული არგუმენტისთვის. გამორიცხვის და ჩართვის პრინციპები აქ მოქმედებს და მიუთითებს ძალაუფლების პარტიზანულ სტრატეგიებზე პოლიტიკურ პროცესში (Dijk 1995a, 243-289). მაგალითად, “Washington flourished, but the people did not share in its wealth. Politicians prospered, but the jobs left and the factories closed. The establishment protected itself, but not the citizens of **our** country. **Their** victories have not been your victories. **Their** triumphs have not been your triumphs and, while they celebrated in **our** nation's capital, there was little to celebrate for struggling families all across **our** land” (დონალდ ტრამპის საინაუგურაციო მიმართვა, 2017).

დეიქტიკური ნაცვალსახელების გამოყენებით პოლიტიკური ენა პოლარიზებულია, სადაც “**their**” მათი პოლიტიკა წარმოჩინდება როგორც “**our**” ჩვენი ანუ პროპონენტების პოლიტიკურ და იდეოლოგიურ პოზიციებთან დაპირისპირება.

ამ სახის ენობრივი მიკერძოება ქმნის us-versus-them ნარატივს, სადაც “our side” ჩვენი პოლიტიკა და გადაწყვეტილებები ყოველთვის სასარგებლოა და “the other side” მოწინააღმდეგე მხარე ყოველთვის აწარმოებს არასწორ და საზიანო პოლიტიკას. მართლაც, პოლიტიკური დისკურსის უკან დგას ძალაუფლების მოპოვების წყურვილი, ამიტომ მას ხშირად იყენებენ ადამიანებით მანიპულირების ძლიერ ინსტრუმენტად. პოლიტიკური ენა დატვირთულია სხვადასხვა სტილისტური საშუალებებით,

ნ. ჩუბინიძე

რომელთა საშუალებით მოსაუბრე თავის სიტყვას უფრო დამაჯერებელს, შთამბეჭდავს და შთამაგონებელს ხდის (Chudinov 2006, 256).

პოლიტიკურ დისკურსში ხშირად გვხვდება შეფასებები, აღწერილობები პოლიტიკოსებზე, საზოგადო მოღვაწეებზე, რომლებიც ხშირად გამოხატევენ მათ იდეოლოგიურსა და პოლიტიკურ პოზიციებს. ეს შეფასებები, როგორც წესი პოლარიზებულია თავისი მკაფიოდ გამოხატული პოზიტიური და ნეგატიური სტანდარტებით. მაგალითისთვის მოვიყვან დონალდ ტრამპის სიტყვებს, სადაც სემანტიკური და იდეოლოგიური პოლარიზაცია კარგად არის გამოხატული:

“Under Bush, Russia invaded Georgia, Under Obama, Russia took Crimea. Under the current administration, Russia is after all of Ukraine. Under President Trump, Russia took nothing” (დონალდ ტრამპის მიმართვა, 2024).

პრეზიდენტის განაცხადი, რომ მისი პოლიტიკა როგორც წარსულში, ისე მომავალში სარგებელს მოუტანს მთელს მსოფლიოს და ერებს, ხოლო მისი წინამორბედი ყოველთვის დარჩებიან, როგორც საზიანო პოლიტიკის მწარმოებელი, იწვევს დადებით და უარყოფით შეფასებებს პოლიტიკური და იდეოლოგიური კონკურენციის ფარგლებში. შედეგად, სემანტიკა ხშირად მიკერძოებულია: ტრამპის ქმედებებს თავისივე თქმით დადებითი შეფასება ეძლევა, ხოლო ყოფილი პრეზიდენტების პოლიტიკას უარყოფითი.

თეორიული მოსაზრებების საფუძველზე შეგვიძლია დავასკვნათ, რომ პოლიტიკოსები ხაზს უსვამენ ყველა მნიშვნელოვან ნიუანსს, რაც დადებითად აფასებს მათ, ასევე მათი გუნდის ქმედებებსა თუ იდეოლოგიას, ხოლო მოწინააღმდეგე გუნდსა თუ პოლიტიკურ კონკურენტს ნეგატიურ შეფასებას აძლევენ. თუმცა აღსანიშნავია, რომ იმპლიციტურად ინფორმაციამ შესაძლებელია მათზე ცუდი შთაბეჭდილება შექმნას და, პირიქით, დადებითი შთაბეჭდილება მოახდინოს მათ ოპონენტებზე. დისკურსის სემანტიკას აქვს მრავალფეროვანი საშუალებები ლოკალურ დონეზე ასეთი დამატებითი სტრატეგიების განსახორციელებლად. ერთ-ერთი ცნობილი ნაბიჯი არის არაღიარების მომენტი, რომელიც სემანტიკური ნაბიჯია და მიზნად ისახავს ცუდი შთაბეჭდილების თავიდან აცილებას ნეგატიური თემის აფიშირებისას. რასიზმის დისკურსში ასეთი უარყოფები ცნობილია, როგორც მოჩვენებითი უარყოფა (Apparent denial) (“We have nothing against the Black community, but...”) („ჩვენ არაფერი გვაქვს შავკანიანების საწინააღმდეგო, მაგრამ...“) ან მოჩვენებითი კონცე-

სია (Apparent Concession) (“ There are also law-abiding Blacks, but...”) („ასევე არსებობენ კანონმორჩილი შავკანიანებიც, მაგრამ...“) (Dijk1993c, 267-268).

აგენტის არ არსებობის შემთხვევაშიც, საზოგადოების კომპეტენტურ ნაწილს იმპლიციტურად მაინც შეუძლიათ იმის აღქმა, რომელთა პასუხისმგებლობაზეა კონტექსტში საუბარი. როდესაც პირველად გავრცელდა ინფორმაცია 2016 წლის საპრეზიდენტო არჩევნებში შესაძლო გაყალბებასთან დაკავშირებით, მოხსენებებში აშშ-ის ოფიციალური პირები მხოლოდ ანონიმურად მიუთითებდნენ რუსეთზე, ვინაიდან მათ არ სურდათ მოსკოვისა და ვაშინგტონის დელიკატური ურთიერთობების გაფუჭება. “election data was hacked” განაცხადი ემსახურებოდა ერთ ამოცანას, რომ ზიანი არ მიადგეს დიპლომატიურ კავშირებს და რუსეთი ცალსახად არ დასახელდეს აგენტად.

არსებული გამოკვლევების საფუძველზე შესაძლებელია დავსკვნათ, რომ პოლიტიკური ენის მთავარ კატეგორიად მოაზრება პროპაგანდისა და იდეოლოგიის ენა. პოლიტიკა არის საუბრის ერთგვარი ხელოვნება, სახელმწიფოს მართვის ტაქტიკა, ხოლო საზოგადოების მართვა სწორედ დიპლომატიური ენის საშუალებით ხდება. მაგალითისთვის ავიღოთ საინაგურაციო გამოსვლები და მოვახდინოთ ამ დისკურსის ანალიზი ჰაილანდისა და ცეს (Hyland & Tse 2004, 156-177) მარკერების საშუალებით. მაგალითად,

ტრამპის საინაგურაციო მიმართვა, 20 იანვარი, 2017

- ლოგიკური მარკერი: “and” გამოყენებულია 58-ჯერ, “also” 2-ჯერ.
- წინააღმდეგობრივი მარკერი “but” გამოყენებულია 16-ჯერ.
- დასკვნითი მარკერი-“finally ” -1-ჯერ.
- კაუზაციური მარკერი- “so” 1-ჯერ.
- შეხსენებითი მარკერები - “Remember” გამოყენებულია (1-ჯერ ფრაზაში: “It's time to remember that old wisdom...”)
- ილოკუციური მარკერები - გამოყენებულია მადლიერების გამოხატვის მიზნით “Thank you” (2-ჯერ), დაპირებების გასაქდერებლად “ We will” (24-ჯერ), კატეგორული მოთხოვნის (“Do not allow”), აუცილებლობაზე აქცენტირებისთვის (“We must” 2-ჯერ), დაპირების (“We will fight”) და საგანგებო მოწოდების გაქდერების მიზნით (“It is time”).

ნ. ჩუბინიძე

- კოგნიტური ზმნები გამოყენებულია: 15-ჯერ მაგ., think, determine, face, confront, is (რაც კონტექსტში ასოცირდება აღიარებასთან ან გაგებასთან, e.g., “What truly matters is...”, “The oath of office I take today is an oath of allegiance to all Americans.”
- დამაჯერებლობის მარკერები გამოყენებულია 33-ჯერ: (“I know”) - 1-ჯერ, “You know” - 1-ჯერ, “We will” - 22-ჯერ, “This is” - 3-ჯერ, “Now” - 2-ჯერ, “It will” - 2-ჯერ, “You will” - 2-ჯერ.
- რაც შეეხება კომენტარებსა და პირდაპირ მიმართვებს, მაგ., “We, the citizens of America”, “fellow Americans and people of the world”, “you, the people”, “the forgotten men and women of our country” პირის ნაცვალსახელი “I” გამოყენებულია 14-ჯერ, ხოლო “We” - 47-ჯერ. არის შემთხვევები ტექსტში, როდესაც მათი გამოყენებით მომხსენებელი პირდაპირ მიმართავს აუდიტორიას და პირად კავშირს ამყარებს მათთან საერთო განცდების გაზიარებით. ეს პერსონალიზაციის შემთხვევები კიდევ უფრო ხელს უწყობს ერთიანობის განცდას და აუდიტორიასთან უშუალო ჩართულობას.
- აქტიური გვარის კონსტრუქციები გამოყენებულია 35-ჯერ მაგ. (“We share one heart, one home...”, “We will fight for you...”, “We are transferring power...”) ხოლო, პასიური კონსტრუქციები დაფიქსირდა 7-ჯერ. პასიური კონსტრუქციები, როგორცაა: “We are protected”, “We will always be protected”, “We, the citizens of America, are now joined in a great national effort...” ქმნიან ნახევრად-პასივების მაგალითს. ნახევრადპასიური წინადადებები ძირითადად აგებულია წარსული მიმდევობისგან, რომლებსაც აქვთ როგორც ზმნური ასევე ატრიბუტული მახასიათებლები. ზმნად მივიჩნევთ, რადგან თან ეწყობიან აქტიურ პირს (Quirk et al. 1985, 167-171).

ზაიდენის საინაგურაციო მიმართვა, 20 იანვარი, 2021

- ლოგიკური მარკერი “and” გამოყენებულია 87-ჯერ, “also” - 1-ჯერ, “also” 2-ჯერ, ხოლო “as well as” - 1-ჯერ;
- წინააღმდეგობრივი მარკერი “but” გამოყენებულია 9-ჯერ.
- დასკვნითი მარკერი-“finally” - 1-ჯერ.
- კაუზაციური მარკერი “so” - 8-ჯერ.

- შეხსენებითი დისკურსის მარკერები: მაგ., “You know”, “As you know”, “As does”, “Let me say this”, “So be it”, “Here is the thing about life”.
- ილოკუციური მარკერები: მაგ., “I pledge this to you...”, “I give you my word...” გამოყენებულია 18-ჯერ. კოგნიტური მარკერები (ზმნე-ბი: know, believe, understand, think, etc.) გამოყენებულია 10-ჯერ.
- დამაჯერებლობის მარკერები გამოყენებულია 42-ჯერ. მაგ., “It will never happen”, “I guarantee you, we will not fail”, “We will” – 19-ჯერ, “This is” – 5-ჯერ, “I will” – 6-ჯერ, “I believe” – 2-ჯერ, “I guarantee” – 1-ჯერ, “We have” – 4-ჯერ, “I know” - 3-ჯერ, “You know” - 1-ჯერ, “As we know”-1-ჯერ.
- რაც შეეხება კომენტარებს, პირადაპირ მიმართვებს, პერსონალიზაციის მარკერებს “my fellow Americans”, “every American”, მაგ., “I promise you this: as the Bible says weeping may endure for a night but joy cometh in the morning” ნაცვალსახელი “I” გამოყენებულია 58-ჯერ, ხოლო “We”- 39-ჯერ.
- აქტიური გვარის შემთხვევები დაფიქსირდა -27-ჯერ, ხოლო პასიური გვარის -5ჯერ.

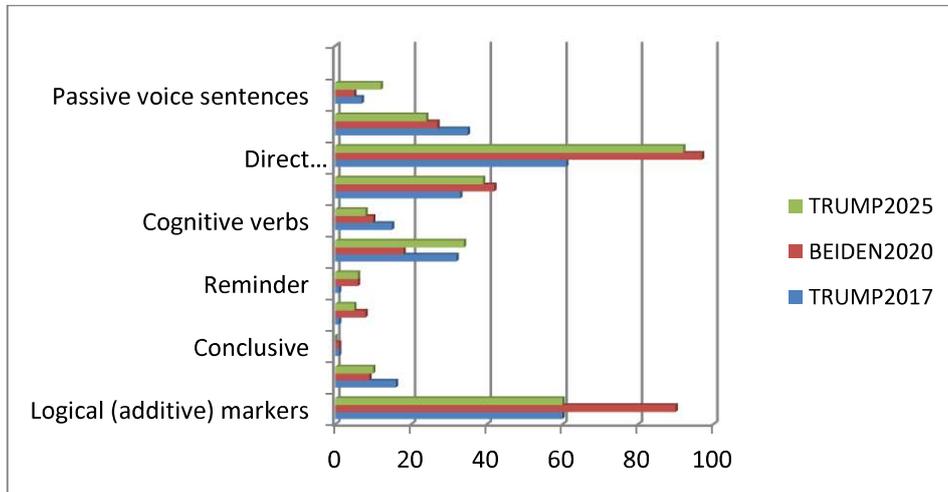
ტრამპის საინაგურაციო მიმართვა, 20 იანვარი, 2025

- ლოგიკური მარკერი: “and” გამოყენებულია 55-ჯერ, “also” - 5-ჯერ. “as well as” -3-ჯერ, too - 2-ჯერ.
- წინააღმდეგობრივი მარკერი “but” გამოყენებულია 10-ჯერ.
- კაუზაციური მარკერი “so” 5-ჯერ.
- შეხსენებითი მარკერები: “You know”, “As you know”, “As does”, “Let me say this”, “So be it”, “Here is the thing about life”.
- ილოკუციური მარკერები- დაპირებები (ინტენცია) – “I will”, “We will”; მტკიცებები: “America will soon be greater”, “Our liberties and our nation's glorious destiny will no longer be denied”; “Thank you very much” (მადლიერების გამოხატვა) “Let me tell you” (3-ჯერ) ახსნა და მტკიცება, “From this day forward, our country will flourish” დამაჯერებლობის მარკერები: “I will” გამოყენებულია 16-ჯერ, “We will” 14-ჯერ.
- კოგნიტური მარკერები: “Believe” გამოყენებულია 2-ჯერ, “Know” გამოყენებულია 2-ჯერ, “Think” - 1-ჯერ, “Feel”- 1-ჯერ, “Hope”-1-ჯერ, “See”- 1-ჯერ.

ნ. ჩუბინიძე

- დამაჯერებლობის მარკერები (39-ჯერ): “Will” (e.g., “America will soon be greater...”) გამოყენებულია 31-ჯერ მაგ. “Never again will the immense power of the state be weaponized...”, “Indeed, the best days of America are ahead of us”, “We are definitely going to reclaim our country”; “I know” გამოყენებულია 1-ჯერ.
- პირდაპირი მიმართვა და პერსონალიზაციის მარკერები: მაგალითად, “my fellow Americans”, “every American”, “We will do it together”, “I” გამოყენებულია 44 -ჯერ , ხოლო “We”- 48-ჯერ.

აქტიური გვარის კონსტრუქციები დაფიქსირდა 24-ჯერ, ხოლო, პასიური გვარის კონსტრუქციების გამოყენების 12 შემთხვევაა.

დასკვნა. საინაგურაციო მიმართვების ანალიზის შედეგად გამოვლინდა შემდეგი:

ბაიდენი “and” ლოგიკურ მარკერს ყველაზე ხშირად იყენებს ადრესატთან კავშირის დასამყარებლად. მის გამოსვლებში ხშირია კაუზაციური მარკერები, რაც მის გამოსვლას უფრო ავტორიტეტულს ხდის.

ტრამპის 2025 გამოსვლაში ჭარბობს წინააღმდეგობრივი დისკურსის მარკერი “but” რომელიც გამოხატავს დაპირისპირებულ იდეებს და ოპონენტების მიმართ კრიტიკული დამოკიდებულების გაღრმავებას.

ბაიდენის მოხსენებაში ჭარბადაა გამოყენებული პირდაპირი მიმართვისა და პერსონალიზაციის მარკერები, არა მხოლოდ ამერიკელების, არამედ მთელ მსოფლიოს მისამართით, რაც აჩვენებს უფრო ფართო ხედ-

ვას და სამყაროს მიმართ მასშტაბურ აღქმას, მაშინ როცა ტრამპი „ამერიკელ ხალხზე“ ფოკუსირდება.

ტრამპის 2017 და ზაიდენის 2020 საინაგურაციო გამოსვლებთან შედარებით, ტრამპის 2025 წლის საინაგურაციო მოხსენებაში ჭარბობს პასიური კონსტრუქციები. პასიური გვარის გამოყენებას საფუძვლად უდევს აქცენტირება მოქმედებაზე, მისი შედეგებსა და გავლენაზე. მაგ., “The war on free speech will be stopped.” ეს ტექნიკა ეფექტურად აძლიერებს განცხადებების ობიექტურობას. ამავდროულად ირიბად მიუთითებს წარსულის შეცდომაზე და წინა პოლიტიკის წარუმატებლობაზე. მაგ., “The Panama Canal has foolishly been given to the country of Panama.”

დაფიქსირდა ფსევდოპასივების (Quirk et al. 1985, 169). გამოყენების შემთხვევაც, მაგ., “The hostages in the Middle East are coming back home to their families” სადაც შენიღბულია ამ მოქმედების გამომწვევი და ინიციატორი.

ამგვარად, პოლიტიკური ფიგურები ხშირად მიმართავენ პრაგმატიკულ მარკერებსა და პასიური კონსტრუქციებს საზოგადოებაში გავლენის მოხდენისა და იდეოლოგიების ჩამოყალიბების მიზნით.

ლიტერატურა

- დონალდ ტრამპის საინაგურაციო მიმართვა. 2017. მოძიებულია 18.12.2024 Donald Trump's inaugural address. January 20, 2017. Retrieved 18.12.2024. ელრესურსი: <https://abcnews.go.com/Politics/full-text-president-donald-trumps-inauguration-speech/story?id=44915821>
- დონალდ ტრამპის მიმართვა. რესპუბლიკური პარტიის ეროვნული კონვენციაზე საპრეზიდენტო ნომინაციის მიღებისას წარმოთქმული სიტყვა. 18 ივლისი, 2024. მოძიებულია 16.12.2024 Donald Trump in his speech accepting the Republican nomination for president at the Republican National Convention. Retrieved 16.12.2024 ელრესურსი: https://www.realclearpolitics.com/video/2024/07/18/trump_under_president_trump_russia_took_nothing.html
- დონალდ ტრამპის საინაგურაციო მიმართვა. 2025. მოძიებულია 24.01.2025 Donald Trump's inaugural address. January 20, 2025. Retrieved 24.01.2025

- ელრესურსი: <https://www.msnbc.com/top-stories/latest/trump-inauguration-speech-2025-address-full-transcript-rcna188365>
- ჯო ბეიდენის საინაგურაციო მიმართვა. 2021. მოძიებულია 18.01.2025 Joe Biden's inaugural address. January 20, 2021. Retrieved 18.01.2025 ელრესურსი: <https://www.newsweek.com/read-full-text-joe-bidens-inauguration-speech-1563142>
- Chiu, Ming Ming, Oh, Yu Won, Kim, Jeong-Nam, & Cionea, Ioana. 2021. "Serving the greater social good for personal gain: effects of polite disagreements in online debates". *Communication Research*, 49(3), 451-473. <https://doi.org/10.1177/00936502211053456>
- Chudinov, Alexander. 2006. *Political linguistics: a textbook* / A.P. Chudinov. - M.: Flint: Nauka.
- Gee, James Paul. 2014. *An introduction to discourse analysis: Theory and method*. Routledge: 23p.
- Graber, Doris. 1993. "Political Communication: Scope, Progress, Promise". In: *Political Science: The State of the Discipline II*. (Ed.) A.W. Finifter. Washington D.C. American Political Science Association, 1993: 305-332.
- Hyland, Ken, & Tse, Polly. 2004. "Metadiscourse in academic writing: A reappraisal". *Applied Linguistics*. 25 (2)156-177. Oxford
- Maitland, Karen, & Wilson, John. 1987. "Pronominal Selection and Ideological Conflict". *Journal of Pragmatics* 11(4): 495-512
- Nguyen, Quang Hhat and Sawalmeh, Murad Hassan Mohammed. 2020. "Trump's strategies in the first presidential debate: a critical discourse analysis". *International Journal of Linguistics Literature and Translation*, 3(5), 2020: 68-77. <https://doi.org/10.32996/ijllt.2020.3.5.8>
- Orwell, George. 1946. *Politics and the English language*. Inside the whale and other essays. 143-157. Berlin: Mouton de Gruyter.
- Quirk, Randolph., Sidney, Greenbaum., Geoffrey, N. Leech and Jan Svartvik. 1985. *A Comprehensive Grammar of the English Language*. Longman.
- Sheigal, Elena Iosifovna. 2000. *Semiotics of Political Discourse*. Dissertation for D. of Philology. Sciences: 10.02.01, 10.02.19 / Elena Iosifovna Sheigal. - Volgograd, 2000: 440-465.
- Van Dijk, Teun Adrianus. 1993c. *Elite Discourse and Racism*. Newbury Park, CA: Sage Publications, Inc.

- Van Dijk, Teun Adrianus. 1995a. "Discourse semantics and ideology". *Discourse & Society*, 6(2): 243-289.
- Woods, Nicola. 2006. *Describing Discourse*. A practical Guide to Discourse Analysis Oxford University Press.
- Zupnik, Yael Janett. 1994. "A Pragmatic Analysis of the Use of Person Deixis in Political Discourse". *Journal of Pragmatics* 21(4): 339-383.
- Yumin, Cheng. 2007. "An Analysis of Style Features of Inaugural Speeches Given by American Presidents Based on the Functional Theory of Han Lide". *Thesis of a Master*. Tai Yuan Science University.
- Habermas, Jürgen. 1989. Erläuterungen zum Begriff des kommunikativen Handelns//Habermas J. *Vorstudien und Ergänzungen zur Theorie des kommunikativen Handelns*. – Frankfurt am Main: Suhrkamp Verl., 1989. S. 571–606.

Language and Linguistics

Political Discourse Analysis through Pragmatic Markers and the Functions of Passive Voice (Applied in English Inaugural Speeches)

Nino Chubinidze

nino.chubinide@atsu.edu.ge

Akaki Tsereteli State University

Kutaisi, Georgia

DOI:<https://doi.org/10.52340/atsu.2025.2.26.07>

Discourse serves as a means of communication, and its analysis involves not only the structural aspects of language but also the impact of pragmatic markers on the social and cultural context. It allows for the examination of strategies that contribute to reinforcing power dynamics and shaping ideologies. This article focuses on the analysis of political debates, particularly presidential inaugural addresses, from a pragmatic perspective, investigating how the strategic use of language can construct political narratives. Pragmatic markers (deictic, logical, adversarial, illocutionary, etc.) play a pivotal role in shaping political discourse, as they affect how messages are conveyed and received by an audience. In addition, special emphasis is placed on the strategic use of the "active" and "passive" voice in the content of political statements (based on the inaugural speeches of Donald Trump and Joe Biden) and how these choices impact the political message conveyed.

Keywords: *Discourse, Political Discourse, Discourse (Pragmatic) Markers*

Introduction. The use of political language extends beyond the boundaries of communication and influences the formation of individual identity and social roles. As a mediator, language is directly connected to the distribution of power, the shaping of public opinion, and the spread of ideologies. Political language, as an essential element of discourse, often includes uncertainty and ambiguity. When politicians make vague statements, they frequently create a veiled discourse in which true accountability is unclear which results in semantic polarization, where certain political positions aim to discredit opposing ideologies, thereby avoiding responsibility and reinforcing their own ideological agendas.

The study explores how language markers are used in political discourse, with an emphasis on how they are interpreted and how active and passive voices are strategically employed. In order to mobilize the public, linguistic bias is frequently used in political speech. Implicit language and passive constructions can produce ambiguity, which frequently balances culpability and serves as a tool for political manipulation. When strategically employed, these linguistic instruments seek to influence public opinion and further political objectives.

The research methodology is based on socio-pragmatic and anthropocentric -communicational methodologies, which analyze the speaker's communicative intention and strategy and their connection with social and cultural norms, as well as the functional mechanisms through which pragmatic markers acquire different interpretations depending on the discursive context. The research is based on both critical discourse analysis of political speech and qualitative discourse analysis to explore how political figures use pragmatic markers and passive constructions as tools of manipulation in public speeches. In collecting the research data, we mainly relied on the inaugural speeches of American presidents Donald Trump and Joe Biden.

Literature Review. Language is not only a tool for communication but also for constructing identities and performing actions. It allows individuals to adopt specific roles and express particular ideologies. Discourse, as a form of communication, reflects social relationships and values, and its interpretation is influenced by the roles people play in society (Gee 2014, 23; Habermas 1989, 571–606).

Graber asserts that political discourse functions as a diplomatic tool (Graber 1993,305-332). Nikola Woods points out that the selection of words in political discourse serves as a tactical strategy (Woods 2006,231), while E. J. Sheigal

describes it as “communication primarily intended for a struggle for power” (Sheigal 2000, 440).

Political discourse is marked by semantic and ideological polarization, resulting in positive and negative judgments between political and ideological rivals.

George Orwell criticized political language for being vague and distorted, linking the decline of language to political and economic factors. He condemned overused metaphors, meaningless phrases, and the overuse of passive voice when active voice would be more effective (Orwell 1946, 143-157).

Discourse analysis that focuses only on lexical, syntactic, or semantic frameworks is incomplete, as discourse is inherently dynamic. Its subtext and presuppositions often depend on extralinguistic factors. Pragmatic markers capture the illocutionary force of a message and convey context-dependent information. A thorough analysis of discourse is only possible through a pragmatic approach, which considers not only the linguistic context but also social and cultural factors.

This research examines the pragmatic strategies used in presidential debates, particularly those aimed at constructing a powerful political image. Additionally, it explores the degree to which active and passive voice constructions are utilized in political discourse.

Discussion. The use of pragmatic strategies by presidential candidates during debates significantly impacts public perception and evaluation. For example, the use of implications or hidden meanings in statements can create an impression of the candidate as wise or strategic, while confident speech acts can enhance the perception of leadership or self-assurance (Nguyen & Sawalmeh 2020, 68-77). Effective political language can increase voter engagement and trust in candidates, whereas inappropriate or offensive language may damage their image (Chiu et al. 2021, 451-473).

Manipulating syntactic style is more refined than manipulating lexical style, including techniques such as the use of pronouns, variations in word order, sentence structures, and specific syntactic categories, as well as the use of active and passive constructions.

In the context of paradigm shifts, deictic pronouns are often used in a biased way. In political discourse, the plural pronoun “we” carries implicit meaning related to political positions, alliances, solidarity, and other socio-political stances. The paradigm pair “US vs THEM” is indicative of political polarization (Maitland & Wilson 1987: 495-512; Zupnik 1994: 339-383). For example, “We, the citizens of America...”, “Together we...”, “We are one nation...” (Donald Trump’s Inaugural Address, 2017). Yumin suggests that the use of the personal marker “we” aims to reduce the distance between the speaker and the audience, regardless of age, social status, or professional background (Yumin 2007, 22). It can also imply that both the speaker and the audience are unified in one space, which brings the audience closer to the speaker and his ideas. In Trump’s inaugural speech (Donald Trump’s Inaugural Address, January 20, 2017, the pronoun “we” was used 47 times, while “them” appeared 11 times. These pronouns are typical deictic markers in political contexts and their categories. Throughout the same political speech, the use of such self-referential pronouns can certainly vary, depending on which group is most relevant to each argument. The principles of exclusion and inclusion are at play here, pointing to partisan power strategies within the political process (Dijk 1995a, 243-289).

“Washington flourished, but the people did not share in its wealth. Politicians prospered, but the jobs left and the factories closed. The establishment protected itself, but not the citizens of **our** country. **Their** victories have not been your victories. **Their** triumphs have not been your triumphs and, while they celebrated in **our** nation's capital, there was little to celebrate for struggling families all across **our** land” (Donald Trump’s Inaugural Address, 2017). Through the use of deictic pronouns, political language is polarized, with “**their**” politics being presented in opposition to “**our**” –that is, the political ideologies of the proponents. This type of linguistic bias creates an Us-versus Them narrative, where “our side’s” politics and decisions are always beneficial, and “the other side” always engages in incorrect and harmful policies. Indeed, behind political discourse lies the drive for power, which is why it is frequently used as a powerful tool for

manipulating people. Political language is charged with various stylistic devices that allow the speaker to make their words more persuasive and impactful (Chudinov 2006, 256).

In political discourse, evaluations and descriptions of politicians and public figures often reflect their ideological and political stances. These evaluations are usually polarized, with clearly expressed positive and negative standards. For instance, in Donald Trump's statements, semantic and ideological polarization is clearly evident:

“Under Bush, Russia invaded Georgia, Under Obama, Russia took Crimea. Under the current administration, Russia is after all of Ukraine. Under President Trump, Russia took nothing” (Donald Trump in his speech accepting the Republican nomination for president at the Republican National Convention, 2024).

The President's statement, suggesting that his policies will benefit the world and nations both in the past and future, while his predecessors will remain as producers of harmful policies, leads to both positive and negative evaluations within the context of political and ideological competition. As a result, the semantics often become biased: Trump's actions are given a positive evaluation according to his own claims, while the policies of former presidents are viewed negatively.

Politicians often highlight positive aspects of their own actions or ideologies while negatively evaluating others. This can create unintended negative impressions of themselves and positive ones of their opponents. Discourse semantics use strategies. One well-known tactic is the moment of disavowal, which is a semantic step aimed at avoiding a negative impression when addressing a negative topic. In the discourse of racism, such disavowals are known as apparent negations, exemplified by phrases like: (“We have nothing against Blacks, but...”) or apparent concessions, as seen in phrases like: (“There are also law-abiding Blacks, but...”) (Dijk 1993c, 267-268).

Even in the absence of an agent, the competent segment of society can implicitly perceive who is responsible in a given context. For example, U.S. officials initially referred to Russia anonymously in reports about the potential manipulation of the 2016 presidential election to avoid jeopardizing fragile relations between Moscow and Washington. The phrase “election data was

hacked” served a specific purpose: to avoid harming diplomatic ties and not explicitly label Russia as the culprit.

Based on existing studies, it can be concluded that the primary category of political language is the language of propaganda and ideology. Politics is a form of discourse, a tactic for governing the state, and societal management is achieved through diplomatic language. To illustrate this, we can analyze inauguration speeches using the discourse markers proposed by Hyland and Tse 2004. For example,

Donald Trump’s Inaugural Address, January 20, 2017

- Logical additive (markers): “and” was used 58 times, “also” 2 times.
- The adversative marker: “but” was used 16 times.
- Conclusive marker: “finally” was used once.
- Causative marker: “so” was used once
- Reminder markers include words like “Remember” (used once in the phrase: "It's time to remember that old wisdom...")
- Illocutionary markers were used to express gratitude, such as “Thank you” (used twice), to make promises with phrases like “We will” (used 24 times), to emphasize categorical demands with “Do not allow” to highlight necessity with “We must” (used twice), to make commitments with “We will fight” and to make urgent calls to action, like “It is time”.
- Cognitive verbs were used 15 times, such as “think”, “determine”, “face”, “confront”, and “is” (when associated with recognition or understanding, e.g., “What truly matters is...” or “The oath of office I take today is an oath of allegiance to all Americans”).
- Certainty markers: were used 33 times: “I know” (once), “You know” (once), “We will” (22 times), “This is” (3 times), “It will” (2 times), “You will” (2 times).
- Commentaries: direct appeals&personalisations: For example, in phrases like “We, the citizens of America”, “fellow Americans and people of the world”, “you, the people”, “the forgotten men and women of our country”, the pronoun “I” appears 14 times, while “We” is used 47 times. In certain instances within the text, the speaker directly addresses the audience, establishing a personal connection by sharing common sentiments. These personalization instances further enhance the feeling of unity and encourage a sense of direct engagement with the audience.

- Regarding the use of voice, active voice constructions appear 35 times, such as: “We share one heart, one home...”, “We will fight for you...”, “We are transferring power...” Passive constructions, on the other hand, are used 7 times. Passive constructions like “We are protected”, “We will always be protected”, “We, the citizens of America, are now joined in a great national effort...” represent examples of semi-passive voice. These semi-passive sentences are primarily built from past participles that feature both verbal and attributive qualities. They are considered verbs because they correspond with an active subject (Quirk et al. 1985, 167-171).

Joe Biden's Inaugural Address, January 20, 2021

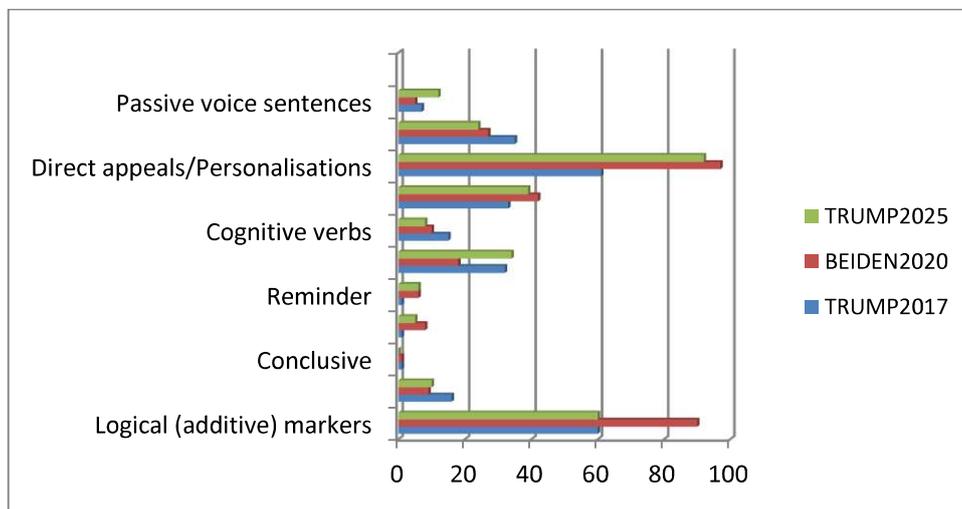
- Logical additive (markers): “and” is used 87 times, “also” 2 times, and “as well as” 1 time.
- The adversative marker: The word “but” is used 9 times.
- Conclusion marker: “Finally” appears once.
- Causative marker: “so” is used 8 times.
- Reminder markers: For instance, “You know”, “As you know”, “As does”, “Let me say this”, “So be it”, “Here is the thing about life”.
- Illocutionary markers: Expressions like “I pledge this to you...”, “I give you my word...” are used 18 times.
- Cognitive markers (verbs): words like know, believe, understand, and think are used 10 times.
- Certainty markers: “It will never happen”, “I guarantee you, we will not fail”, “We will” – 19 times, “This is” – 5 times, “I will” – 6 times, “I believe” – 2 times, “And I guarantee” – once, “We have” – 4 times, “I know” – 3 times, “You know” – once, “As we know” – once.
- Commentaries: direct appeals&personalisations: In terms of direct addresses and personalization markers, phrases like “my fellow Americans”, “every American” are used. For instance, “I promise you this: as the Bible says, weeping may endure for a night, but joy cometh in the morning”. The pronoun “I” appears 58 times, and “We” is used 39 times.
- There are 27 instances of active voice and 5 instances of passive voice.

Donald Trump's Inaugural Address, January 20, 2025

- Logical additive (markers): “and” is used 55 times, “also” 5 times, “as well as” 3 times, and “too” 2 times.
- Contradictory marker: “but” is used 10 times.

6. ჩუბინძე

- Causative marker: “so” is used 5 times.
- Reminder markers: For example, “You know”, “As you know”, “As does”, “Let me say this”, “So be it”, “Here is the thing about life”.
- Illocutionary markers: Promises (intentions): “I will”, “We will”; Assertions: “America will soon be greater”, “Our liberties and our nation's glorious destiny will no longer be denied”; Gratitude: “Thank you very much”; Explanations and assertions: “Let me tell you” (used 3 times), “From this day forward, our country will flourish”; Assertive markers: “I will” is used 16 times, and “We will” is used 14 times.
- Cognitive markers: “Believe” is used 2 times, “Know” 2 times, “Think” 1 time, “Feel” 1 time, “Hope” 1 time, “See” 1 time.
- Certainty markers: The word “will” is used 31 times, for example, in “America will soon be greater...”, “Never again will the immense power of the state be weaponized”. Other expressions include “Indeed, the best days of America are ahead of us”, “We are definitely going to reclaim our country”.
- Direct address and personalization markers: Examples include “my fellow Americans”, “every American”, “I” is used 44 times, and “We” -48 times.
- There are 24 instances of active voice and 12 instances of passive voice.

Conclusion. Key conclusions from the examination of inaugural addresses were as follows:

Biden predominantly employs the logical marker “and” to engage the audience. His speeches frequently feature causative markers, which enhance the authoritative tone of his addresses.

Trump mostly employs the discourse marker “but” in his 2025 speech, reflecting conflicting viewpoints and strengthening his critical stance against his opponents.

Biden's speech makes extensive use of direct address and personalization markers, not only directed at Americans but also at the global community. This approach reflects a broader worldview and a more expansive perception of the world, whereas Trump concentrates exclusively on the “American people”.

In comparison with Trump’s 2017 and Biden’s 2020 inaugural addresses, Trump’s 2025 inaugural speech demonstrates a higher frequency of passive constructions. The use of the passive voice is motivated by an emphasis on actions themselves, as well as on their outcomes and impact. For instance, “The war on free speech will be stopped” exemplifies how such techniques effectively bolster the objectivity of statements while indirectly pointing to past errors and failures of prior policies, as in “The Panama Canal has foolishly been given to the country of Panama”.

Instances of pseudo-passive constructions (Quirk et al. 1985, 169) were also observed, as in “The hostages in the Middle East are coming back home to their families” where the initiator and cause of the action are obscured.

Thus, political figures frequently employ pragmatic markers and passive constructions as tools to influence public perception and shape ideologies within society.